

УКРАЇНА

ІВАНО – ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ
ІВАНО – ФРАНКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
ВОВЧИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

РІШЕННЯ

№ 15 -2 /2018
від 26.06.2018р.

15-та сесія сільської ради
7-го дем. скликання

про встановлення місцевих
податків та зборів на території
с.Вовчинець.

Керуючись статтею 143 Конституції України, відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010р. № 2755-VI та пункту 24 частини 1 статті 26, статті 59 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 «Про місцеве самоврядування в Україні», з метою встановлення місцевих податків і зборів на території с.Вовчинець, сільська рада

в и р і ш и л а :

1. Встановити, що на території с.Вовчинець справляються наступні податки і збори:
 - єдиний податок;
 - податок на майно;
 - збір за місця паркування транспортних засобів;
 - туристичний збір;
 - самоподаток, в розмірі 50 грн з кожного домоволодіння;
2. Затвердити положення про місцеві податки і збори:
 - 2.1. Положення про єдиний податок згідно з додатком 1.
 - 2.2. Положення про податок на майно згідно з додатком 2.
 - 2.3. Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів згідно з додатком 3.
 - 2.4. Положення про туристичний збір згідно з додатком 4.
3. Дане рішення набирає чинності з 01.01.2019р.

4. Рішення сільської ради від 12.12.2017 року № 13-6/2017 « про встановлення місцевих податків і зборів та ставки акцизного податку на території с.Вовчинець івано-Франківської міської ради» вважати таким, що втрачає чинність з 01.01.2019р.
5. Секретарю сільської ради (Л.Хлібкевич) оприлюднити дане рішення в газеті «Західний кур'єр» та на офіційному сайті сільської ради.
6. Виконавчому комітету надіслати в 10-денний строк з дня оприлюднення копію рішення до ГУ ДФС в Івано-Франківській області, для врахування при здійсненні адміністрування місцевих податків і зборів.
7. Контроль за виконанням рішення покласти на голову постійної комісії з питань фінансування та бюджету О.Місюк.

Сільський голова

Михайло Назар

Додаток 1 до рішення
сільської ради « про
встановлення місцевих
податків і зборів на
території с.Вовчинець»
від 26.06.2018р.

ПОЛОЖЕННЯ про єдиний податок

Розділ 1. Загальні положення

1.1. Положення про єдиний податок (далі – Положення) визначає правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, порядок обчислення та сплати єдиного податку.

1.2. Положення розроблено відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 10, підпункту 12.3.2 ст.12, статей 291-300 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року №2755-VI.

1.3. Визначення понять. У цьому Положенні поняття вживаються у значеннях згідно із статтею 14 Податкового кодексу України.

1.4. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності - особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 Податкового кодексу України, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених цим Положенням, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

1.5. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим главою 1 Розділу XIV Податкового кодексу України, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

1.6. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1.6.1. перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

1.6.2. друга група - фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/ або населенню, виробництво та/ або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

- обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до

третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

1.6.3. третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень;

1.6.4. четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

1.7. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку - фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку, а також працівники, призвані на військову службу під час мобілізації, на особливий період.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення, встановлене Податковим кодексом України.

1.8. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп:

1.8.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

- діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);

- обмін іноземної валюти;

- виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

- видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);

- видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення; - діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;

- діяльність з управління підприємствами;

- діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

- діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

- діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

1.8.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

1.8.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

1.8.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

1.8.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

1.8.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

1.8.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

1.8.8. платники податків, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

1.9. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи суб'єкти господарювання, які відповідають вимогам ст.291.51 Податкового кодексу України :

1.10. Платники єдиного податку першої - третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

Розділ 2. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої - третьої груп

2.1. Доходом платника єдиного податку є:

1) для фізичної особи - підприємця - дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 статті 292 Податкового кодексу України. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності;

2) для юридичної особи - будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 2.3 цього Розділу.

2.2. При продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів. Якщо основні засоби продані після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

2.3. До суми доходу платника єдиного податку включається вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг). Безоплатно отриманими вважаються товари (роботи, послуги), надані платнику єдиного податку згідно з письмовими договорами дарування та іншими письмовими договорами, укладеними згідно із законодавством, за якими не передбачено грошової або іншої компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) чи їх повернення, а також товари, передані платнику єдиного податку на відповідальне зберігання і використані таким платником єдиного податку. До суми доходу платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість за звітний період також включається сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності. До суми доходу платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) за звітний період включається вартість реалізованих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

2.4. У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

2.5. Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривнях за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання такого доходу.

2.6. Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акта приймання-передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності. Для платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) датою отримання доходу також є дата відвантаження товарів (виконання робіт, надання послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

2.7. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

2.8. У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України.

2.9. Доходи фізичної особи - платника єдиного податку, отримані в результаті провадження господарської діяльності та оподатковані згідно з главою 1 Розділу XIV Податкового кодексу України, не включаються до складу загального річного оподатковуваного доходу фізичної особи, визначеного відповідно до розділу IV Податкового кодексу України.

2.10. Не є доходом суми податків і зборів, утримані (нараховані) платником єдиного податку під час здійснення ним функцій податкового агента, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нараховані платником єдиного податку відповідно до закону.

2.11. Дохід визначається на підставі даних обліку, який ведеться відповідно до статті 296 Податкового кодексу України.

2.12. Право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році мають платники єдиного податку за умови неперевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого для відповідної групи платників єдиного податку.

При цьому якщо протягом календарного року платники першої і другої груп використали право на застосування іншої ставки єдиного податку у зв'язку з перевищенням обсягу доходу, встановленого для відповідної групи, право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році такі платники мають за умови неперевищення ними протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України.

Розділ 3. Ставки єдиного податку

3.1. Ставки єдиного податку встановлюються Івано-Франківською міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад відповідно до вимог та у межах, передбачених ст. 293 Податкового кодексу України.

3.2. Ставки єдиного податку встановлюються для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць: - для першої групи платників єдиного податку для всіх видів господарської діяльності, передбачених для цієї групи, – **10 відсотків** до розміру

прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

- для другої групи платників єдиного податку для всіх видів господарської діяльності, передбачених для цієї групи, – **15 відсотків** до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;

- для третьої групи платників єдиного податку застосовуються ставки податку відповідно до пунктів 293.3, 293.4, 293.5 та 293.8 статті 293 Податкового кодексу України.

- для четвертої групи платників єдиного податку застосовуються ставки податку відповідно до пункту 293.9 статті 293 Податкового кодексу України.

Розділ 4. Податковий (звітний) період, порядок нарахування та строки сплати єдиного податку.

4.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік, для платників єдиного податку третьої групи - календарний квартал.

4.2. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку визначаються відповідно до ст. 295 Податкового кодексу України.

Секретар сільської ради

Людмила Хлібкевич

Додаток 2 до рішення
сільської ради « про
встановлення місцевих
податків і зборів на
території с.Вовчинець»
від 26.06.2018р.

ПОЛОЖЕННЯ про податок на майно

Розділ 1. Загальні положення

1.1. Положення про податок на майно (далі – Положення) визначає механізм справляння, порядок обчислення та сплати до міського бюджету податку на майно.

1.2. Положення розроблено відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 10, підпункту 12.3.2 ст.12, статей 265-266, 269-288 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року №2755-VI.

1.3. Склад податку на майно.

Податок на майно складається з:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- плати за землю.

1.4. Визначення понять. У цьому Положенні поняття вживаються у значеннях згідно із статтею 14 Податкового кодексу України.

Розділ 2. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1. Платники податку

2.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

2.1.2.1 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

2.1.2.2 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2.1.2.3 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.2. Об'єкт оподаткування

2.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

2.2.2.1 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

2.2.2.2 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

2.2.2.3 будівлі дитячих будинків сімейного типу;

2.2.2.4 гуртожитки;

2.2.2.5 житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад;

2.2.2.6 об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

2.2.2.7 об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

2.2.2.8 будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

2.2.2.9 будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

2.2.2.10 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

2.2.2.11 об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

2.2.2.12 будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

2.2.2.13 об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

2.2.2.14 об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів фізичного здоров'я населення, центрів з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних споруд всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі

виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларация подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

2.2.2.15 об'єкти нежитлової нерухомості баз олімпійської та паралімпійської підготовки. Перелік таких баз затверджується Кабінетом Міністрів України;

2.2.2.16 об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей.

2.3. База оподаткування

2.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється головним управлінням Державної фіскальної служби в Івано-Франківській області (далі - ДФС в Івано-Франківській області) на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.4. Пільги зі сплати податку

2.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

2.4.1.1 для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;

2.4.1.2 для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

2.4.1.3 для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.4.2. Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не застосовуються до:

1. об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої підпунктом 2.4.1 цього пункту;

2. об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

2.4.3. Сільська рада встановлює пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Сільська рада до 25 грудня року, що передує звітному, подає до ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості відомості стосовно ставок та пільг, наданих ними юридичним та/або

фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

2.5. Ставка податку

2.5.1 Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від типів таких об'єктів нерухомості у відсотках до мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

2.5.2 У випадку перейменування вулиці ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, залишається на рівні, що діяв до моменту перейменування.

2.5.3 У випадку створення нової вулиці, до прийняття рішення сільської ради про нові ставки та пільги з податку, діє ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлена сільською радою раніше.

2.6. Податковий період

2.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.7. Порядок обчислення суми податку

2.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

2.7.1.1 за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів 2.4.1.1 або 2.4.1.2 підпункту 2.4.1. пункту 2.4, та відповідної ставки податку;

2.7.1.2 за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів 2.4.1.1 або 2.4.1.2 підпункту 2.4.1 пункту 2.4, та відповідної ставки податку;

2.7.1.3 за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту 2.4.1.3 підпункту 2.4.1 пункту 2.4, та відповідної ставки податку;

2.7.1.4 сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2.7.1.2 і 2.7.1.3 цього підпункту, розподіляється ГУ ДФС в Івано-Франківській області пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості;

2.7.1.5 за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів 2.7.1.1 - 2.7.1.4 цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

2.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 2.7.1 пункту 2.7, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку

ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформує відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

2.7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку; - розміру ставки податку; - нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення рішення вважається скасованим (відкликаним).

2.7.4. Орган державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати ГУ ДФС в Івано-Франківській області відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2.7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у поряд

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

2.8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

2.8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

2.8.2. ГУ ДФС в Івано-Франківській області надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

2.9. Порядок сплати податку

2.9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.10. Строки сплати податку

2.10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

2.10.1.1 фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

2.10.1.2 юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

2.10.1.3 У разі якщо контролюючий орган не надіслав (не вручив) податкове/податкові повідомлення-рішення у строки, встановлені підпунктом 2.7.2 пункту 2.7 розділу 2, фізичні особи звільняються від відповідальності, передбаченої Податковим кодексом України за несвоєчасну сплату податкового зобов'язання.

Розділ 3. Транспортний податок

3.1. Платники податку

3.1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 є об'єктами оподаткування.

3.2. Об'єкт та база оподаткування

3.2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

Щороку до 1 лютого податкового (звітного) року центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, на своєму офіційному веб сайті розміщується перелік легкових автомобілів, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, який повинен містити такі дані щодо цих автомобілів: марка, модель, рік випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.

3.2.2. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2.

3.3. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2.

3.4. Податковий період

3.4.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

3.5. Порядок обчислення та сплати податку

3.5.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

3.5.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцем його реєстрації до 1 липня року базового

податкового (звітнього) періоду (року). Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. ГУ ДФС в Івано-Франківській області надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

3.5.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця. Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

3.5.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітнього року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування 17 декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

3.5.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітнього року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт. ГУ ДФС в Івано-Франківській області надсилає податкове повідомлення рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

3.5.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

3.5.7. У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітнього року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

3.5.8. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 розділу 3 є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

3.5.9. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 розділу 3 є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи винесення ухвали суду.

3.5.10. Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення рішення вважається скасованим (відкликаним).

Фізичні особи - нерезиденти у порядку, визначеному цим пунктом, звертаються за проведенням звірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування.

3.6. Порядок сплати податку

3.6.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

3.7. Строки сплати податку

3.7.1. Транспортний податок сплачується:

3.7.1.1 фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення; 3.7.1.2 юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Розділ 4. Плата за землю

4.1. Платниками земельного податку є:

4.1.1 власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

4.1.2 землекористувачі. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

4.2. Об'єкти оподаткування земельним податком

4.2.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

4.2.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4.3. База оподаткування земельним податком

4.3.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого пунктом 4.13 цього розділу;

4.3.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4.4. Рішення міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок офіційно оприлюднюється до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

4.5 Ставка земельного податку

4.5.1. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), встановлюється рішенням міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та

перспективним планом формування територій громад, у відповідності до вимог статті 274 Податкового кодексу України.

4.5.2. Ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється рішенням міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у відповідності до вимог статті 277 Податкового кодексу України.

4.6. Особливості оподаткування платою за землю:

4.6.1. Сільська рада або рада об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Сільська рада або рада об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, до 25 грудня року, що передує звітному, подає ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

4.6.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

4.6.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими 20 будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

4.7. Податковий період для плати за землю:

4.7.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

4.7.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

4.8. Порядок обчислення плати за землю

4.8.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4.8.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають ГУ ДФС в Івано-Франківській області за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями.

Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

4.8.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

4.8.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним. У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

4.8.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться ГУ ДФС в Івано-Франківській області, яка надсилає (вручає) платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника – юридичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника - фізичної особи до іншого протягом календарного року ДФС в Івано-Франківській області надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Якщо такий перехід відбувається після 1 липня поточного року, то контролюючий орган надсилає (вручає) попередньому власнику нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення рішення вважається скасованим (відкликаним).

Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки для проведення звірки даних щодо:

- розміру площі земельної ділянки, що перебуває у власності та/або користуванні платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку; - нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, користування пільгою, контролюючий орган за місцем знаходження земельної ділянки проводить протягом десяти робочих днів перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

4.8.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

4.8.6.1 у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

4.8.6.2 пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

4.8.6.3 пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі. За земельну ділянку, на якій розташована

будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

4.8.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до статті 281 Податкового кодексу України за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

4.9. Строк сплати плати за землю

4.9.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

4.9.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться контролюючими органами за місцем знаходження земельної ділянки щороку до 1 травня.

4.9.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.9.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.9.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад або рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України.

4.9.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

4.9.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

4.9.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

4.9.9. У разі якщо контролюючий орган не надіслав (не вручив) податкове (податкові) повідомлення-рішення у строки, встановлені цією статтею, фізичні особи звільняються від відповідальності, передбаченої Податковим кодексом України за несвоєчасну сплату податкового зобов'язання.

4.9.10. Податкове зобов'язання з цього податку може бути нараховано за податкові (звітні) періоди (роки) в межах строків, визначених пунктом 102.1 статті 102 Податкового кодексу України.

4.10. Орендна плата:

4.10.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Орган місцевого самоврядування, який укладає договори оренди землі, повинен до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

4.10.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

4.10.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

4.10.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

4.10.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

4.10.5.1. не може бути меншою за розмір земельного податку для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено, - у розмірі не більше 3 відсотків їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки, для 24 сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки;

4.10.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

4.10.5.3 може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у підпункті 4.10.5.2, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

4.10.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

4.10.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог пунктів 4.7.- 4.9. цього розділу.

4.10. Індксація нормативної грошової оцінки земель:

4.10.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

4.10.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$K_i = I:100$,

де *I* - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін перевищує 115 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 115.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Секретар сільської ради

Людмила Хлібкевич

Додаток 3 до рішення
сільської ради « про
встановлення місцевих
податків і зборів на
території с.Вовчинець»
від 26.06.2018р.

ПОЛОЖЕННЯ про збір за місця для паркування транспортних засобів

1. Загальні положення

1.1. Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів (далі – Положення) визначає механізм справляння, розміри, порядок обчислення та сплати до міського бюджету збору за місця для паркування транспортних засобів (далі – збір).

1.2. Положення розроблено відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 10, підпункту 12.3.2 ст.12, ст. 2681 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року № 2755-VI, ст. 30 Закону України від 21.03.1991р. №875-XII "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні", Постанови Кабінету Міністрів України від 03.12.2009р. № 1342 "Про затвердження Правил паркування транспортних засобів", нормативних актів у сфері благоустрою.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням Вовчинецької сільської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

2.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської ради або ради

об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення збору.

2.3. Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим комітетом сільської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, контролюючому органу в порядку, встановленому розділом I Податкового кодексу України.

3. Об'єкт та база оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування збору є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

3.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

4. Ставки збору

4.1. Ставка збору встановлюється за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,015 відсотка мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

4.2. При визначенні ставки збору сільська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, враховує місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

5. Порядок обчислення, сплати та строки сплати збору

5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу

6. Організація зон паркування транспортних засобів

6.1. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, наведено в додатку до Положення.

6.2. Перелік суб'єктів господарювання, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування затверджується рішенням виконавчого комітету.

Додаток 4 до рішення
сільської ради « про
встановлення місцевих
податків і зборів на
території с.Вовчинець»
від 26.06.2018р.

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір

1. Загальні положення

1.1. Положення про туристичний збір (далі - Положення) визначає механізм справляння, розміри, порядок обчислення та сплати до сільського бюджету туристичного збору (далі – збір).

1.2. Положення розроблено відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 10, підпункту 12.3.2 ст.12, ст. 268 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року № 2755-VI.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію Вовчинецької сільської ради Івано-Франківської міської ради та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

2.2.1. постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, на території с.Вовчинець Івано-Франківської міської ради;

2.2.2. особи, які прибули у відрадження;

2.2.3. інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

2.2.4. ветерани війни;

2.2.5. учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

2.2.6. особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

2.2.7. діти віком до 18 років;

2.2.8. дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

3. База справляння збору

3.1. Базою справляння збору є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених пунктом 5 цього Положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

3.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

4. Ставка збору

4.1. Ставка збору встановлюється у розмірі одного відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 3 цього Положення.

5. Податкові агенти

5.1. Згідно з рішенням сільської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляння збору може здійснюватися:

5.1.1. адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

5.1.2. квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

5.1.3. юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з сільською радою.

6. Особливості справляння збору

6.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

7. Порядок сплати збору

7.1. Сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

7.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

7.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

